

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

Communicative Skills And Self-Confidence In Using English For
The Elementary Students

มณีนุญา มานะรัชต์ศักดิ์ (Mananya Manaratchasak)*

อุบลวรรณ ส่องเสริม (Ubonwan Songserm)**

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาเพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) ศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 3) ศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มประชากรและตัวอย่างประกอบด้วย ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 240 คน ปีการศึกษา 2564 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 40 คน ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลจาก รูปแบบการสอน แบบสอบถามนักเรียน แบบสัมภาษณ์ครูและนักวิชาการ แบบวัดทักษะการสื่อสาร และแบบประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ

คำสำคัญ : รูปแบบ, ทักษะการสื่อสาร, ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

This research and development study aimed to 1) develop the communicative skills and self- confidence in using English for the elementary students 2) study the progress of communicative skills of the students that learning with the model of communicative skills and self- confidence in using English for the elementary students and 3) study the self- confidence in using English after studying with the model of communicative skills and self- confidence in using English for the elementary students. The population of the research were 240 primary students. The target participants of the research were 40 primary students of the academic year 2021 by Simple Random Sampling. The instruments of the research were the instructional model, students' questionnaire, teachers' interview, academicians' interview, the communicative skill test, and the self- confidence in using English evaluation form. Data were collected and analyzed by percentage, mean, standard deviation, and One-way repeated measure ANOVA.

Keywords: Model, Communicative skills, self- confidence in using English

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจด้านวัฒนธรรมและมุมมองของโลกในปัจจุบัน และคำนึงถึงความแตกต่าง ความเปลี่ยนแปลงของศิลปวัฒนธรรมในยุคนี้ ซึ่งผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในตอนนี้มีแนวโน้มที่เปลี่ยนไป พร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงไปในการศึกษาการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นี้ ครูจะมีเพียงบทบาทในเชิงการช่วยแนะนำและออกแบบกิจกรรมไปจนถึงการสร้างเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ ในรูปแบบการศึกษาและนวัตกรรมการสอนก็มีหลากหลายรูปแบบแยกย่อยออกไปตามคุณลักษณะของผู้เรียนหรือนักศึกษา และนอกจากนี้ยังได้มีการนำเสนอทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมการเน้นที่ทักษะย่อย 4 ทักษะ คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น และความสามารถเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยทักษะด้านภาษาเป็นตัวขับเคลื่อน อีกทั้ง Ur (1996) ยังได้กล่าวถึงทักษะการพูดว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งในบริบทของประเทศไทยนั้นถือว่าการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเมื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) พบว่า มีจุดเน้นและประเด็นพัฒนายี่สิบด้านด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อที่ 3 ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) โดยมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ คือ การมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน และนักวิชาการด้านภาษาอังกฤษ 2 คน รวมจำนวน 5 คน เกี่ยวกับปัญหาในการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งสามารถสรุปประเด็นปัญหาที่พบ ดังนี้ 1) นักเรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษเท่าที่ควร 2) นักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยเกินไป 3) นักเรียนไม่สามารถเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ 4) นักเรียนไม่มีความรู้หรือวิธีการถ่ายทอดการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เหมาะสม 5) นักเรียนไม่สามารถแปลความหมายจากการฟังภาษาอังกฤษได้ 6) นักเรียนกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษ 7) นักเรียนมีความเขินอายที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ 8) นักเรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ 9) นักเรียนขาดโอกาสที่จะฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 10) นักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผลสรุปมีความสอดคล้องกับสถานะในปัจจุบันของนักเรียนไทยที่มีปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเริ่มปรับปรุงหลักสูตรให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วก็ตาม ทั้งนี้มีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลายประการ ประการแรก คือ การจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะอย่างเต็มที่เท่าที่ควรจะเป็น เช่น ผู้สอนไม่มีกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการในการสอนที่จะช่วยกระตุ้นความสามารถให้กับผู้เรียน ซึ่งกลยุทธ์ เทคนิคและวิธีการนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เรียน เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ Gill (2016) ที่ได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนในเอเชียด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารผ่านกิจกรรมการละครพบว่าการใช้กิจกรรมการละครช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีความมั่นใจและปราศจากความกดดันจากการพูด ความกลัวในเรื่องการพูดผิด และพูดติดขัด ทำให้รู้สึกเขินอายในขณะพูดลดน้อยลง นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการฝึกพูดผ่านบรรยากาศที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งงานวิจัย Iamsaard and Kerdpol (2015) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เวลาในการทดลอง 21 ชั่วโมง รวม 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดดีขึ้นกว่าก่อนเรียนและมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร อีกทั้ง Feyten (1991) ยังได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าทักษะอื่น ๆ ซึ่งในการสื่อสารนั้นจะใช้ทักษะการฟังมากที่สุด คือ ร้อยละ 45 รองลงมา คือ ทักษะการพูด ร้อยละ 30 ทักษะการอ่าน ร้อยละ 16 และการเขียน ร้อยละ 9 ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษแล้ว ย่อมมีความสำคัญมาก ทำให้ในบางประเทศได้มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ สำหรับในประเทศไทยนั้นยังไม่ได้มีการปรับให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการจึงทำให้คนไทยยังไม่เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ส่งผลถึงการพัฒนาทั้งระบบ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ อีกมากมายสำหรับประเทศไทย

รัฐบาลได้กำหนดให้เด็กไทยทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยคาดหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ใช้ในการแสหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งป

ญหาที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเกิดจากหลายสาเหตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะการสื่อสารทำให้ความสนใจในภาษาอังกฤษน้อยลงและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารและไม่มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) นั้น พบว่าในปัจจุบันได้มีการพัฒนาและออกแบบแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งพัฒนาทักษะของการสื่อสาร อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการมีการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบตามนโยบายการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งได้กำหนดนโยบายให้หน่วยงานในสังกัด ได้แก่ 1.กำหนดกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาที่เป็นสากลที่เรียกว่า CEFR 2.พัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) 3.พัฒนาการสอนภาษาอังกฤษตามแนวทางกรอบอ้างอิงมาตรฐานสากล 4.เพิ่มขีดความสามารถในการสอนของครูให้เป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร 5.เพิ่มขีดความสามารถในการสอนของครูให้เหมาะสมกับการสอนที่เน้นการสื่อสาร 6.ใช้สื่อและนวัตกรรมเพื่อช่วยในการเพิ่มทักษะทางภาษาของครูและนักเรียน และในปีงบประมาณ พ.ศ.2559 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการได้ขับเคลื่อนนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ 11 ข้อ ซึ่งภาษาอังกฤษอยู่ในนโยบายข้อ 5 คือ ภายใน 3 ปี ยกระดับภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ เริ่มต้นนโยบายด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาโดยรัฐบาลได้จัดทำแอปพลิเคชัน Echo Hybrid, Echo English รวมทั้งการพัฒนาครูภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการ Boot Camp ตลอดจนการปรับเพิ่มชั่วโมงเรียนและเน้นการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาครูแกนนำด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความสามารถในระดับ B2 ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศได้ เช่น การส่งเสริมด้านภาษาอังกฤษและมีจุดเน้นด้านการผลิต พัฒนากำลังคนและสร้างความสามารถในการแข่งขันสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กล่าวถึง การพัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีความสำคัญยิ่งในสังคมปัจจุบัน ซึ่งเหตุผลหลักของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูลความรู้ การติดต่อสื่อสารการศึกษา การประกอบอาชีพ การตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม มุมมองของสังคมโลกในยุคปัจจุบันและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก เพื่อสร้างความ

เข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและอื่นมากขึ้น และยังเป็นการเข้าถึงข้อมูลองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ Johnson (1982) ยังได้ศึกษาปัญหาและการปฏิรูประบบการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าในอนาคตกการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะมนุษย์ใช้ภาษาในการสื่อสารและเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลต่าง ๆ และมีความจำเป็นอย่างมากในการดำเนินชีวิต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสอนภาษาโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Simmon (1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการนำกลวิธีการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในโรงเรียนสอนประสบการณ์ทางภาษา

โดยใช้วิธีวิจัยทางภาษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นครูเกรด 1-1 จำนวน 16 คน จากการสังเกตและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า มีครูเพียง 1 ครูเท่านั้นที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือตามที่ผู้วิจัยได้แนะนำ ส่วนครูคนอื่น ๆ ได้เปลี่ยนแปลงและแก้ไขการสอนของตนในขณะที่ใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเพื่อให้เหมาะสมกับการสอนจากผลของการสังเกตและสัมภาษณ์ได้คำแนะนำว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในด้านทักษะทางสังคม นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูสมาชิกในกลุ่มและนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเรียน นักเรียนที่ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือจะได้รับการส่งเสริมมากในเรื่องของการมีปฏิสัมพันธ์และการใช้ทักษะในการสื่อสารได้ในหลายรูปแบบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaboration Learning) ยังเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารที่ดี เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็น โดยผู้เรียนจะมีโอกาสในการโต้ตอบภายในกลุ่ม มีการร่วมมือกันทำงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม Slavin (1995) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Agudelo Diaz (2016) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนำไปสู่โปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าการเรียนแบบร่วมมือสามารถส่งเสริมนักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้หรือไม่ โดยใช้เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ โดยเก็บข้อมูลที่รวบรวมมาจากชั้นเรียนจากการสังเกต การประเมินตนเองของนักเรียนและการสอบถามโดยครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิธีที่แตกต่างกันและการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถทำให้นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Holguin (1997) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม 10 คนและกลุ่มทดลอง 10 คน สอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทุกวัน วันละ 1 ชั่วโมง 50 นาที ตลอดเวลา 6 เดือน ผู้วิจัยได้ศึกษาตามสมมติฐาน 3 ข้อ คือ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ทักษะทางสังคมโดยใช้แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และศึกษาข้อมูลด้านทักษะทางสังคมและการยอมรับนับถือตนเอง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบ

ร่วมมือและสิ่งแวดล้อมทางการอ่าน (CARE) จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียนและมีเจตคติที่ดีสูงขึ้น ด้านคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการปรับปรุงยุคการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสนทนาในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิต อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถออกเสียงภาษาอังกฤษได้ เพราะถ้านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักของการออกเสียงและการฟังภาษาอังกฤษ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสริมสร้างพื้นฐานการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
  - 2.1 เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
  - 2.2 ศึกษาความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามทฤษฎีและแนวคิด ดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา R & D (Research and Development)
2. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน
3. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

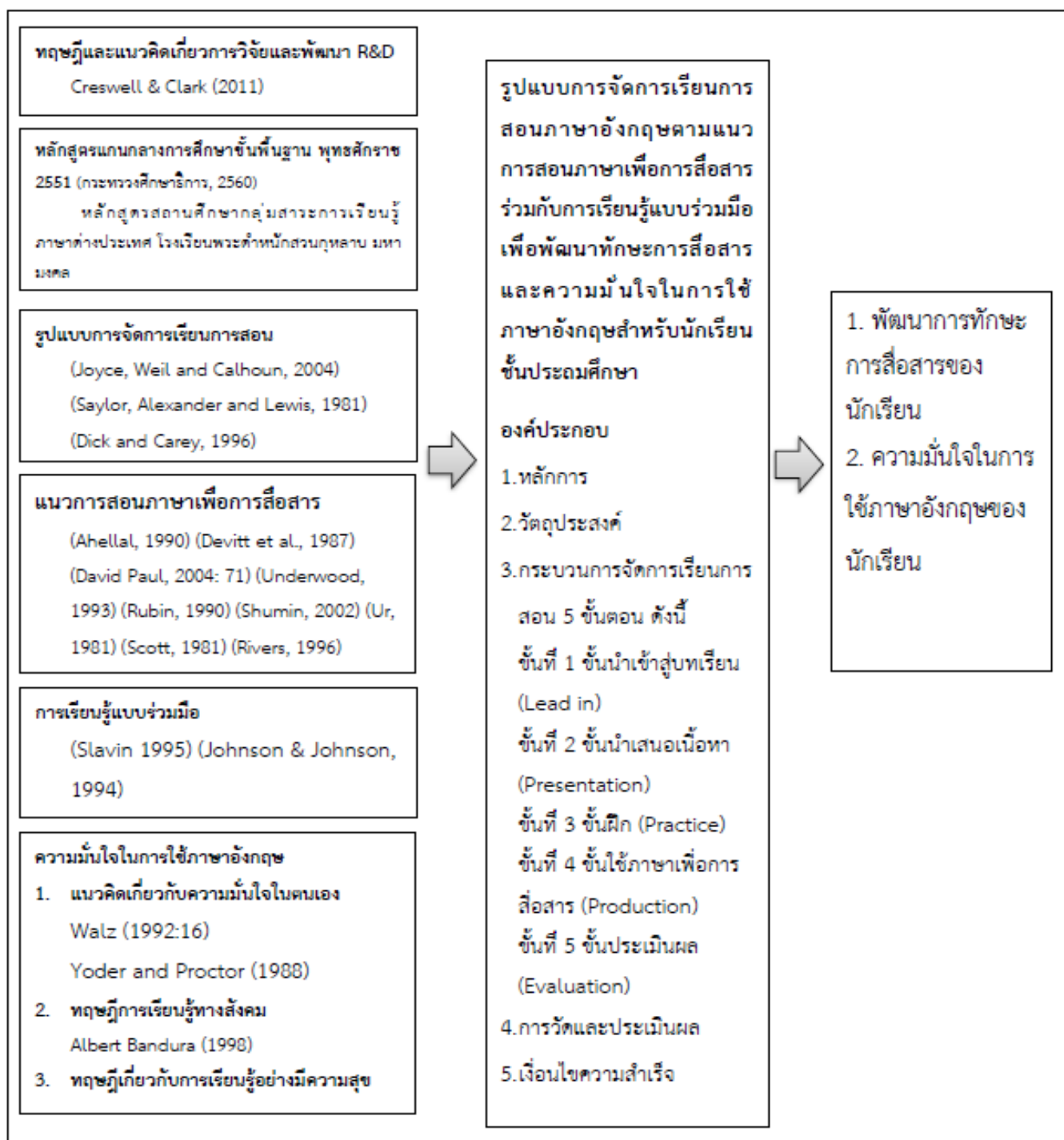
5. ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ

5.1 แนวคิดเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง

5.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

5.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้อย่างมีความสุข

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 6 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 240 คน ปีการศึกษา 2564
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ มหามงคล จำนวน 40 คน ปีการศึกษา 2564 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน
2. แบบสัมภาษณ์นักวิชาการ เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) โดยมีข้อคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended questions) ซึ่งสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักวิชาการจำนวน 2 คน
3. แบบสอบถาม เกี่ยวกับวิธีการและพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน และความต้องการของผู้เรียนในขั้นตอนการเรียนการสอนโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ ความจำเป็น และวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน จำนวน 3 ข้อครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน ประกอบไปด้วยแบบทดสอบที่วัดทักษะการพูดที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัย ซึ่งจะมีข้อสอบที่เป็นบทสนทนาให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ในส่วนของแบบทดสอบวัดทักษะการฟังที่มีลักษณะเป็นแบบเติมคำ (Gap filling) โดยครูผู้สอนจะเปิดคลิปเสียงให้นักเรียนฟังและให้นักเรียนเลือกคำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง
5. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รายละเอียด 3 หัวข้อ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบ

การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R1) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน (Learner's need analysis) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์ เครื่องมือ การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R2) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation: I) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามลำดับของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ไปทดลองใช้ในสภาพจริง เป็นการศึกษาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล ตัวแปรที่ศึกษา วิธีดำเนินการ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development: D2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีคุณภาพสามารถนำไปทดลองใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และแสดงผลการวัดทักษะการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนหน่วยที่ 1 ถึง หน่วยที่ 6 ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลคะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังเรียนหน่วยที่ 1 คือ 486 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.75 ผลคะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังเรียนหน่วยที่ 2 คือ 530 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.25 ผลคะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังเรียนหน่วยที่ 3 คือ 584 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.00 ผลคะแนนรวมของนักเรียนทุก

คนหลังเรียนหน่วยที่ 4 คือ 613 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.63 ผลคะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังเรียนหน่วยที่ 5 คือ 648 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.00 และผลคะแนนรวมของนักเรียนทุกคนหลังเรียนหน่วยที่ 6 คือ 684 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.50 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในส่วนของความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษจากการประเมินนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเมื่อพิจารณาผลคะแนนของนักเรียนทุกคน พบว่า ผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งแต่ $\bar{X} = 2.33$ ถึง $\bar{X} = 2.83$ และ S.D.= 0.41 ถึง S.D.= 0.55 คือ นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE) ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วพบว่า รูปแบบมีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1. การวิจัย (Research: R1) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์เอกสาร และวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาแนวคิด ทฤษฎี แล้วนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสังเคราะห์ไปสู่ 2. การพัฒนา (Development: D1) เป็นการออกแบบและพัฒนา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนานวัตกรรม 3. การวิจัย (Research: R2) เป็นขั้นการทดลองใช้ โดยการนำนวัตกรรมไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย และ 4. การพัฒนา (Development: D2) เป็นขั้นการประเมินผลของนวัตกรรม ทั้งนี้เป็นการใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) ซึ่งผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น นักเรียน ครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งได้นำผลการวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบร่วมมือ และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มาสังเคราะห์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (L3PE Model) พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นรูปแบบที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและ

ประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ในส่วนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไปกำหนดการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Lead in) โดยครูกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้อย่างละเอียดและนำความรู้และทักษะที่มีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนโดยการกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ครูจะเสนอเนื้อหาภาษาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบและความหมายของบทเรียนอย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ กิจกรรมประกอบการสอน และสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ มีการใช้คำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่หัวข้อทางภาษา เช่น การซักถามข้อมูลและรูปแบบภาษาที่จะสอน เป็นต้น จากนั้นครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสังเกตจากตัวอย่าง เน้นให้เห็นจุดสำคัญของรูปแบบประโยคเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการใช้รูปแบบไวยากรณ์นั้น ๆ ได้ชัดเจนและถูกต้องยิ่งขึ้น ขั้นตอนที่ 3 ขั้นฝึก (Practice) ใน ขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนและใช้ภาษาได้ถูกต้อง พร้อมทั้งมีการเน้นความคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นการฝึกทั้งห้องเรียน แบบกลุ่ม แบบคู่ หรือเดี่ยว ในขั้นนี้ครูจะมีโอกาสแนะนำข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา ของนักเรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการฝึกหากทำระหว่างที่นักเรียนกำลังลองฝึกอยู่ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจลดลงได้ ขั้นตอนที่ 4 ขั้นใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ต่าง ๆ การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด หรือการนำเสนอผลงาน ขั้นตอนที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) ครูกำหนดแบบทดสอบท้ายกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียน

2. จากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการประเมินพัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวม 18 ชั่วโมง พบว่า พัฒนาการทักษะการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพและเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ

นักเรียนในระดับประถมศึกษา มีกิจกรรมที่สนุกสนานและเกมที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาจึงต้องการเรียนและทำกิจกรรมที่มีการแข่งขัน มีการชิงรางวัล ทำงานเป็นทีม ถาม-ตอบปรึกษาแนะนำ ให้ความร่วมมือและเรียนรู้ร่วมกัน อีกทั้งนักเรียนยังมีความรู้สึกผ่อนคลาย กล้าที่จะตอบคำถามกับเพื่อนในชั้นเรียน ไม่เคลียดหรือรู้สึกกดดันเมื่อต้องทำกิจกรรมหรือนำเสนอหน้าชั้นเรียนเพราะนักเรียนมีสมาชิกในทีมที่คอยช่วยเหลือและให้ความร่วมมือตลอดทั้งกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang Cheng – Jun (2006) ที่ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวจีน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการสื่อสาร กลุ่มที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการและแนวคิดของ Johnson & Johnson (1994) และ Slavin (1995) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จัดกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือและฝึกการเรียนรู้ร่วมกัน รวมไปถึงการช่วยกันแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการออกเสียง การใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทำให้เกิดความคุ้นชินในการใช้ภาษา มีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา และกล้าที่จะใช้ภาษา อีกทั้งผู้เรียนมีพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ H. Douglas Brown (1993) ที่อธิบายไว้ว่า เป้าหมายของการสอนเน้นที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาหรือไวยากรณ์และเทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษาและปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการใช้ไวยากรณ์และองค์ประกอบของประโยคไม่ใช่จุดประสงค์หลัก แต่แบบฟอร์มเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้นักเรียนเรียนสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีความหมาย ในด้านแม่นยำของการใช้ภาษานั้นเป็นหลักการเพิ่มเติม ที่อาจจะส่งผลและมีเกี่ยวข้องกันมากกว่าความถูกต้อง ทั้งนี้ก็เพื่อจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีความหมาย ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุด ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ จากที่กล่าวมาแล้วนั้นทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษาว่าควรนำเสนอภาษารูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริงเพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิด ความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้างสามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกในสถานการณ์จริง แนวคิดนี้จึงกลายเป็นขั้นตอนของการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายผลได้ว่า เมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาแล้ว ปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการทักษะการสื่อสารเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยนักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกทักษะการสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนทุกชั่วโมง มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ อีกทั้งนักเรียนยังได้เรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือกัน และเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2.2 ผลการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งจาก

การประเมิน พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมของนักเรียนจะสังเกตเห็นว่า ขณะทำกิจกรรมนักเรียนไม่มีความวิตกกังวล มีบุคลิกที่ดีขึ้น กล้าแสดงออก มีความพยายามที่จะเรียนรู้ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ ร่วมมือทำกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นเรียนและเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จากข้อมูลข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สามารถทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งนี้เกิดจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นอาศัยแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยนักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม มีโอกาสที่จะปรึกษาและทำงานร่วมกับเพื่อน ทำให้นักเรียนไม่มีความเขินอายที่จะพูดภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ Blair (1968: 138) ที่ได้กล่าวถึงความมั่นใจไว้ว่า คนที่ยอมรับสถานการณ์ใหม่ ๆ ด้วยตนเองโดยปราศจากความกลัวความล้มเหลว จะเป็นคนที่มีความมั่นใจในตนเอง จึงทำให้บุคคลกล้าที่จะเผชิญกับสถานการณ์ใด ๆ ด้วยความไม่กลัวและแน่ใจว่าสถานการณ์นั้น ๆ จะไม่ทำให้ได้รับความเดือดร้อน ไม่สบายใจ มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าที่ตนกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Larsen-Freeman (2000 : 128-132) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังเน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ กล่าวคือผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด การให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันโดยให้เลือกใช้ภาษาตามต้องการและให้ประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารจริง วิธีดังกล่าวนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Montha (2007) ซึ่งอธิบายว่าความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการพูดอันเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยนำพานักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้และยังพบอีกว่าเมื่อนักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วยังส่งผลถึงความกล้าที่จะดำเนินกิจกรรมการทำงานต่อไปได้ แม้จะมีอุปสรรคก็ตามหรือหากว่านักเรียนได้รับการส่งเสริมจากครูจนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้นักเรียนก็เริ่มที่จะเพิ่มความมั่นใจขึ้นเรื่อย ๆ อีกทั้ง Sjoberg (2006) ยังได้อธิบายว่านักเรียนที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือนักเรียนที่ไม่กล้าใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถส่งเสริมได้โดยการส่งเสริมให้นักเรียนเหล่านั้นมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยครูเป็นผู้คอยเสริมแรงจนสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนเหล่านี้ให้กลายเป็นผู้ที่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมีคุณภาพและมีความเหมาะสม สามารถนำไปขยายผลให้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ได้ โดยการปรับความยากง่ายของเนื้อหาและกิจกรรมให้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ สามารถนำรูปแบบ L3PE Model ไปปรับประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับระดับของนักเรียน
3. นำแนวทางในการประเมินความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนา และปรับวิธีการประเมินให้มีความหลากหลาย เช่น นักเรียนประเมินตนเอง หรือให้เพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ประเมิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีประสิทธิผลและเหมาะสมที่จะนำรูปแบบไปพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้นักเรียนในระดับประถมศึกษา และเมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขความสำเร็จที่ระบุว่า นักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงออกทั้งกับเพื่อนและครู ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนและครูให้มากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนารูปแบบต่อไป
3. ควรมีการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการเรียนรู้อื่น ๆ สามารถกระตุ้นทักษะความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาสู่การสร้างนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

References

- Blair, G.M. (1968) "Educational Psychology". New York. The Macmillan Company.
- Gill, C. (2016). "Maximising Asian ESL Learners' Communicative Oral English Drama." Advance in language and literacy studies, 7, 5: 240 – 247.
- Holguin, C. (1997). A Study of Cooperative Learning as an Organizational Design in the Acquisition of English as a Second Language in a Third Bilingual Classroom. Dissertation Abstracts International. 58(8) : 366-A. Retrieved October 11, 2012, from <http://search.proquest.com/docview/305215601/abstract/9639140D2B051CCA958/1?accountid=31498>.
- Iamsaard, P., and Kerdpol, S. (2015). "A Study of Effect of Dramatic Activities on Improving English Communicative Speaking Skill of Grade 11th Students." Canadian Center of Science and Education, 8, 11: 69 – 78.
- Johnson, R.T, Johnson, D.W. (1994). An overview of cooperative learning. In J.S. Thousand, R.A. Villa & A.I. Nevin (Eds.), Creativity and collaborative learning. 31-34. Baltimore, Maryland: Paul H Brookes Publishing Co.
- Larsen-Freeman, D. (2000). Techniques and Principles in Language Teaching. 2 nd ed. Oxford: Oxford University Press.
- Montha Songsiri. (2007). An Action Research Study of Promoting' Student Confidence in Speaking English. Australia: Victoria University.
- Sjoberg, J. Join the club. (2006). English Teaching Professional. Texas: The University of Texas at Austin.
- Slavin, R.E. (1995). Cooperative learning (2nd ed.). London. Allyn and Bacon.
- Ur, P. (1998). A course in language teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wang Cheng-Jun. (2006). Designing Communicative Tasks for College English Courses. Retrieved December 5th, 2007. From <http://www.asian-efl-journal.com>